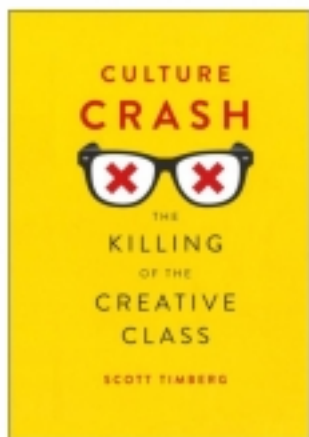

Anem cap a la desaparició de la classe creativa?

Publicat per [Interacció](#) [1] el 08/04/2015 - 09:27 | Última modificació: 16/04/2015 - 12:34

[Scott Timberg](#) [2] | [Yale University Press](#) [3]

Un estat democràtic necessita una classe mitjana sòlida i ben informada, així com una classe creativa robusta i saludable. Pintar un paisatge o tocar un solo de jazz no garanteix que un individu sigui més bona persona o més útil per als seus conciutadans, però una classe mitjana àmplia que visqui en contacte directe amb la cultura sí que garanteix una societat millor. Són afirmacions d'Scott Timberg, autor d'aquest llibre que reflexiona sobre la situació de la classe creativa i sobre la importància de preservar-la.

Segons Timberg, la crisi financera dels últims anys, una major concentració de la riquesa entre les classes altes, internet i un creixent menyspreu pels coneixements i l'expertesa, són factors que han tingut un fort impacte negatiu en el sector creatiu. L'autor apunta a un fort declivi que ha derivat en el tancament de tot tipus de negocis, grans i petits, en la precarització de l'ocupació cultural i en l'anunci d'onades d'acomiadaments en diaris, revistes o en els sectors de la música o del llibre, que acusen grans dificultats.

L'autor de «[Culture Crash. The killing of the creative class](#) [4]» combina un coneixement profund del sector de les indústries creatives i de la música en particular amb elements autobiogràfics (el 2008 el diari on treballava va fer fallida, l'autor va perdre la seva feina i amb la seva família va començar a viure una situació d'inestabilitat econòmica i la mateixa lluita per sobreviure que molts dels seus col·legues empleats en el sector de les indústries creatives).

Timberg considera com a classe creativa a les persones que creen i disseminen cultura (artistes, arquitectes, escultors,...), però també a discòqueis, empleats de llibreries, escenògrafs, editors, etc. L'autor considera que tan importants són els 'genis creatius solitaris' com aquestes altres figures sense les quals la cultura no arribaria a les audiències.

L'autor fa una comparació entre la irrupció d'un grup de poetes destacats a la dècada dels 50 a Boston, el boom artístic de la dècada dels 60 a Los Angeles i l'afirmació d'Austin com a ciutat de la música en els 70. I hi identifica alguns denominadors comuns que ressalten quan la cultura esdevé dinàmica i funciona. Entre aquests factors, apunta al fet que artistes, músics o poetes tinguin la possibilitat de guanyar diners per fer front al seu dia a dia, la presència d'acadèmies i universitats, el canvi generacional necessari per posar cànons estètics consolidats en qüestió i afirmar-ne de nous, o el paper fonamental d'institucions com el Poets' Theater de Boston, la Ferus Gallery de Los Angeles i els clubs Armadillo i Threadgill d'Austin.

La creativitat depèn, segons Timberg, no només de la inspiració de figures amb talent sinó també d'una infraestructura preparada per fer arribar les creacions artístiques a la cultura general i que ofereixi suport material a tots a aquells que la fan, la distribueixen i l'avaluen. L'autor considera que en aquest moments aquests circuits i aquesta infraestructura indispensable està en risc i posa en perill a tota la classe creativa. I posa com a exemple el tancament de llibreries, botigues de discos i videoclubs. Segons Timberg aquests treballadors conviden a escoltar o a llegir alguna cosa diferent als dos o tres èxits del moment, proporcionen perspectives diferents de les obres,

ajuden a desenvolupar capacitats crítiques i contribueixen a formar artistes i ciutadans. I considera que amb el seu acomiadament es perd una aportació de coneixement i experiència insubstituïble.

Per a Timberg la qüestió no és simplement que la creativitat sobrevisqui ja que aquest aspecte de l'experiència humana està obert a qualsevol persona treballadora i amb talent i mai no morirà. Ell posa l'accent en el treball cultural i considera que si no anem amb compte es pot convertir en un luxe només a l'abast de persones privilegiades amb alts nivells adquisitius i culturals.

Podeu consultar aquest llibre al [Centre d'Informació i Documentació](#) [5]

[Inicia sessió](#) [6] o [registra't](#) [7] per enviar comentaris

Etiquetes: classe creativa

Etiquetes: treballadors de la cultura

Etiquetes: precarietat

Etiquetes: crisi

- [8]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2015/anem-cap-desaparicio-classe-creativa>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://scott-timberg.blogspot.com.es/>

[3] <http://yalepress.yale.edu/>

[4] <http://cercles.vtlseurope.com/lib/item?id=chamo:11375&theme=CERC>

[5] <http://cercles.diba.cat>

[6] <https://interaccio.diba.cat/>

[7] <https://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>

[8] <https://interaccio.diba.cat/node/5751>